

lidt lavt regnet. Men dette forekommer mig at være et daarligt Grundlag at øve Kritik paa overfor den nuværende Regering, for hvem Forholdet er fuldstændig omvendt. Jeg vil gøre opmærksom paa, at ingen har stærkere peget paa de Vanskeligheder, der vilde komme efter Krigen, end den nuværende højtærede Statsminister, han har lige fra Begyndelsen peget paa de Vanskeligheder, der vilde fremkomme, og peget paa, at man saa vidt muligt burde undgaa Laan, men man talte den Gang i Virkeligheden for døve Øren. Hvis man havde imødekommet de daværende Oppositionspartiets Krav, vilde de 170 Mill. Kr. med Lethed være indvundet. I de sidste 4 Aar, hvori den radikale Regering regerede, gav Statsbanerne noget over 50 Mill. Kr. i Underskud, og i de sidste 3 Aar gav Postvæsenet 15—16 Mill. Kr. i Underskud. Statshavnene skal jeg ikke beskæftige mig med, de gav Underskud hele Perioden igennem. Men i de henholdsvis 4 og 3 Aar, jeg har nævnt, udgjorde Underskuddet paa disse Virksomheder med et rundt Tal 70 Mill. Kr., fordi man ikke i Tide vilde være med til en rimelig Takstforhøjelse. Havde man taget en Takstforhøjelse den Gang, vilde man derved kunne have undgaaet at komme til en saa urimelig høj Takstforhøjelse som den, vi nu er naaet op til. Det var de 70 Mill. Kr. Hvis man endvidere havde lyttet til de Røster, der lød om i Tide at gennemføre en Luksusbeskatning i større Omfang, end sket er, vilde man let have faaet 100 Mill. Kr. Det er sagt, at en Luksusbeskatning vilde ikke fylde meget i Statskassen, men nu, da Statsregnskabet ligger for, kan enhver forvise sig om, hvad Skatterne har givet, og man kan se, at denne Paastand slet ikke passer. Jeg behøver blot at nævne Begyndelsen og Slutningen af Perioden. Told- og Forbrugsafgifterne i 1914—15 udgjorde tilsammen 54 Mill. Kr., og deraf udgjorde Skatten paa Spiritus, Øl og Cigaretter og Forlystelser o. s. v. saadant noget som 14—15 Mill. Kr., og i det sidste Aar, da den radikale Regering var ved Magten, 1919—20, var Forholdet det, at efter Forøgelsen af Tillægsskatten paa Spiritus, Øl, Cigarer og Cigarillos og efter Fordoblingen af Forlystelsesskatten og Tillægsafgiften paa Vin var disse Skatter, som tidligere kun udgjorde 14—15 Mill. Kr., kommet op paa 91 Mill. Kr. Enhver vil kunne sige sig selv, at hvis man paa det Tidspunkt, da det fra Venstres Side blev krævet, havde inddraget Luksus i større Omfang under

Beskatningen, vilde vi med Lethed have faaet disse Penge ind. Men man talte den Gang for døve Øren. Den Basis, som de nuværende Oppositionspartier har for Angreb paa den nuværende Regering, er altsaa efter min Mening yderst slet. Det er dog intet Under, at der nu, da Udgifterne er spændt saa højt og alle Indtægtskilder svigter, maa fremkomme Underskud paa Statsregnskabet. Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa minde om, at der paa det Statsregnskab, der er aflagt, er Efterslæt fra tidligere Perioder, idet der er en ikke ganske lille Post, nemlig 34 Mill. Kr., fra forrige Aars Kornlov, og jeg tror, der er saadant noget som 9 Mill. Kr. paa Bomuldsfrøekagekontoen.

Nu ved jeg meget godt, at da vi i Fjor behandlede Finanslovsforslaget, tillod det ærede Medlem Hr. Rode sig at sige om Statsregnskabet for 1919—20, at det var Statsregnskabernes Dronning, og at en Finansminister kun een Gang i sit Liv kom til at aflægge et saadant Regnskab. Ærede Medlemmer vil erindre, at det Regnskab udviste et Overskud paa Driften paa 61 Mill. Kr., og hvis man tager Formueparagraffen med, blev der et virkeligt Overskud paa 3 Mill. Kr. Det saa altsaa meget godt ud, men dersom man nu spørger, om det var den daværende Finansministers Fortjeneste, at Regnskabet kom til at se saa godt ud, om han havde tænkt sig, at Regnskabet vilde komme til at se saadan ud, saa bliver Svaret, at det havde han slet ikke. Han havde paa et tidligere Tidspunkt profeteret eller budgetteret, at Aaret vilde give et Underskud paa 40 Mill. Kr., saadan stod Billedet for ham. Men hvad var det, der skete? Der skete det, at alle Indtægtskilder strømmede over, om jeg saa maa sige, og ikke mindst gjorde Toldindtægterne det. I Virkeligheden var det Toldindtægterne og de indenlandske Forbrugsafgifter, der gav et langt større Provenu, end noget Menneske, ogsaa den daværende Finansminister, havde anet. Man behøver blot at se paa Regnskabet, der ligger forud, saa vil man se, at Toldindtægterne i 1918—19 kun indbragte 24 Mill. Kr., medens de i 1919—20 indbragte 3 Gange saa meget, altsaa 72 Mill. Kr. Og hvorfor? Fordi vore Lagre havde været tomme, og nu blev de fyldt, og det gav Penge i Statskassen og gav altsaa et bedre Regnskab. Og saa de indenlandske Forbrugsafgifter og Indkomstskatterne steg, saadan at det i Virkeligheden var det Aar, hvor den største Skatteindtægt kom ind. Det var i Kraft